

lov til at påpege det, så synes jeg, at det er mærkværdigt.

Men jeg vil gerne til De Konservatives ordfører sige, at vi selvfølgelig vil bakke hundrede procent op, hvis man kommer med et lovforslag, der sikrer Paris-principperne, sikrer centerets uafhængighed, sikrer nogle ordentlige bevillinger, sikrer at man kan videreføre arbejdet og de opgaver, der ligger. Det vil vi selvfølgelig bakke op bag. Det er klart og naturligt.

Men så forstår vi ikke, hvorfor der har været den polemik, og hvorfor man har gjort det knæfald, som vi opfatter det, for Dansk Folkeparti i denne her sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det har været en pinlig farce for Socialdemokratiet at høre på hr. Jeppe Kofods ordførertale i dag. Da hr. Jeppe Kofod i det tidligere indlæg sagde, at det var kommentarer og ikke spørgsmål, så har jeg et konkret spørgsmål til hr. Jeppe Kofod.

Når hr. Jeppe Kofod den 22. januar får at vide af statsministeren, at Det Danske Center for Menneskerettigheder ikke bliver nedlagt, men sammenlagt, når han den 23. januar får det samme at vide af udenrigsministeren, men alligevel i dag bruger udtrykket nedlæggelse, er det så udtryk for en dårlig hukommelse eller på bevist politisk fordrøjning af de oplysninger, hr. Jeppe Kofod allerede én gang har fået?

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg kender godt Venstres taktik. Når man er lidt i bekneb, begynder man på sådan nogle formuleringer, der er retoriske i deres form og polemiske i deres indhold. Det debat skal jeg ikke gå ind i.

Jeg vil blot sige, at vi ikke fik nogen konkret model eller lovforslag eller noget som helst præsenteret tilbage i januar måned. Det gjorde vi altså ikke. Man må have mig undskyldt. Hvorfor tror man, at også udlandet reagerer? Hvorfor tror man, at partifæller fra de andre nordiske lande også reagerer? Hvorfor tror man, at FN's højkommissær for menneskerettigheder også reagerer?

Tror man, det er, fordi vi sidder og siger til dem, at nu skal I bare reagere over for regeringen? Det er noget sludder. Vi er oprigtigt talt bekymrede for, om vi er ved at nedlægge en ene-

stående institution, der er med til at sikre og fremme menneskerettigheder både i Danmark og i verden.

Det er det, der er afgørende for os. Dem håber vi også bare regeringspartierne vil være med til at sikre. Det er det eneste. Hvorfor lagde man så ikke en model frem tilbage i januar? Det spørgsmål er der ingen, der har svaret på. Fordi man ikke har tænkt sig om. Man havde ikke overvejet nogen model. Man havde ikke tænkt det igennem.

Så hvis man havde lagt en model frem dengang, så kunne vi da have forholdt os til den. Det kunne vi ikke. Derfor er det vel berettiget at kritisere. Jeg forstår simpelt hen ikke, at det ikke kan være berettiget.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Har hr. Jeppe Kofod skrevet sin tale den 22. januar? For sådan lyder det rent faktisk. Jeg vil gerne have, at hr. Jeppe Kofod kommer op og bekræfter, at hr. Jeppe Kofod og det øvrige Ting i dag har fået en klar redegørelse for, hvordan centeret er strikket sammen, hvordan hele konstruktionen bliver, og at samtlige principper fra Parisaftalen er overholdt.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Mit ærinde med denne her debat i dag er ikke, at vi skal tale os fra hinanden, for jeg mener faktisk, hvad jeg sagde tidligere, nemlig at noget større er på spil.

Derfor vil jeg godt bede den socialdemokratiske ordfører genbekræfte, hvad der blev sagt for et øjeblik siden, nemlig at Socialdemokratiet tilsiger hundrede procents opbakning til et lovforslag, hvis det efterlever Paris-principperne, internationale aftaler og uafhængighed fuldt og helt. Det gør det forslag, som regeringen har beskrevet i dag, som man kan stifte bekendtskab med på Udenrigsministeriets hjemmeside fra i fredags.

Jeg ser frem til, at vi kan få lagt den støj, der har været, bag os. Så må vi konstatere, at der har været nogle uheldige kræfter, der har været forenet om at skabe utryghed på dette punkt. Nogle har frygtet, og andre har håbet, at centeret skulle nedlægges. Det har gjort, at atter andre har haft svært ved at kommunikere, at der alene var tale om en sammenlægning og faktisk en samlet forbedring af de udenrigspolitiske forskningsinstitutioner.